

Kesäyössä hiljaisessa,
kun jo muut on nukkumassa,
viivyn vielä yksinäni
edessä meri sininen,
aallot päivän taltuttamat.

Varjossa jo istun itse,
aurinko takana metsän
retkeänsä päättämässä.
Edessä loputon aava
vasemmalla suuri saari
kylpevät valossa kehrän,
viime leikissä säteiden,
sylistä meren jo melkein.

Kaunis on värien leikki,
korea veden kimallus
ennen päivän päättymistä
yön jo ollessa ovella.

Helmassa avaran aavan,
meren suuressa sylissä
viiltää vettä vieno pursi,
tuolla toinen, kohta kolmas,
uljaina ja valkoisina
purjeissa valon syleily.

Vaikka ranta onkin tyyni,
aavalla on tuulta vielä,
purjeissa hyvä puhallus,
jotta kohti määränpäätä
pääsevät nuo matkalaiset,
säiden armoilla eläjät,
tiellä jostakin johonkin.

Kukin kulkee purrellansa
lähdöstä manan majalle
monien satamain kautta,
monen myrskyn huuhtomana,
kasvoissa ahavan arvet.

Kumpi aatteista parempi:
Eteenpäin elävän mieli,
vaikka purje paikattuna,
pohjassa tukittu reikä;
Vene vuotava minulla,

purjeet aivan riekaleina.
Enää en kareja kestä,
saati myrskyjen vihoja?

Häpeäksikö sinulle,
jos on vuotanut venosi
tai on mastosi hajalla,
ehkä purje tuulen viemä?

Korea värien leikki,
usein mustakin mukana,
elon säiden vaihteluissa.
Kaunis on veden kimallus
optimistin katsannossa.